

tükörbe nézek
nehezen ismerem magamra
valaha az önök rendelkezésére álltam
én arturo bandini
a konzervgyár napszámosa
titokban nietzschét olvastam
néztem a konyhaablakból a fehérbe öltözött nőt
ahogy kiszállt a kabrióból beleszerettem
minden nap el kell dobnod ezt-azt
mondja a sziámi ikrem
csak így érheted el a megvilágosulást
az idomtalan hústömeg eltűnik a szemetes zsákokban
felseperjük a maradékot felmosunk vékony réteg fehérítővel
és citrom illatú ipari zsíroldóval
a szeméttároló mellett elszívunk egy cigit
a természetes és a mesterséges fény keveréke
a lerakatok a málló fa a fehér lámpák
mint egy hopper festmény pollock örülete
vékony csíkokban kígyózik az aszfalton
amerikai zászló lobog egy jacht árbócán.

ANDRÉ FERENC fordítása

MAN SEEN FROM REMOTE, oil on canvas, 200×495cm, 2016